त्वांमाशप्त्ये तवरोचनांघथाहंशापेननहरामितथाघतस्वेत्यर्थः ॥ ५७ ॥ ५० ॥ ५० ॥ ६० ॥ ६२ ॥ ६२ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥६७ ॥ ६८ ॥ शापस्य ५६ ॥ विरोचनहे विशेषेणरोचमान

तिः ॥ नैतन्द्रक्यंममवचोव्यावर्तियतुमस्यथा ॥ ७३॥ हेतुनातुमहाभागानिवर्तिष्यतिकेनचित्॥समंवर्ततुसर्वाभुशशीभाषस्यि बरेतीथँउन्मज्जन्शशत्वरूणः॥पुनर्वरिष्यतेदेवास्तद्वैसत्यंवचोमम् ॥ ७५॥ मासार्थंचक्षयंसोमोनित्यमेवगमिष्यति॥मासार्थतु ततौदेवाःसमागम्यसोमम्चुमहीपते॥६६॥ किमिदंभवतो ह्यमीदशंनप्रकाशते ॥ कारणंब्रहिनःसवयनदंतेमहद्भयं ॥६७॥ श्र ासीट्भगवन्सोमेशापोयंविनिवर्यतां॥ असौहिचंद्रमाःसीणः किंचिच्छेषोहित्रस्यते॥७०॥ स्पाचैवास्यदेवेश्प्रजाश्वैवगताः स्यं॥ वीरदोष्घयश्वेवबीजानिविविधानिच॥ ७१॥ तेषांस्ययेस्योस्माकंविनास्माभिजंगच्कि॥ इतिज्ञात्वालोकगुरोप्रसादंकतुंमहंसि॥ ७२॥ एवमुक ॥ ७६॥ समुद्रपश्चिमंगत्वासरस्वत्यव्यिसंगमं ॥ आराध्यतुद्वेश्तितःक्तिमवाप्त्यति॥ ७०॥ सरस्वतीततःसोमःसजगामषि गिनप्रजाह्निरे ॥६४॥ निरास्वाद्रसाःसर्वोहतवीयांश्वसर्वशः॥ ओषधीनांसयेजातेप्राणिनामपिसंसयः॥६५॥ रुशाश्वासत्रजाः । स्ततांवय ॥ एवमुक्तःप्रस्वाचसवीसान्शश्रिक्षणः ॥६८॥शापस्यलक्षणंचैवयक्षाणंचतथासनः ॥ देवास्तथावचःश्रुत्वाग न्नःश्रणंभव॥ ५९॥ रोहिण्यामेवभगवान्सदावसतिचंद्रमाः॥ नत्वह्वोगणयतिनास्मासुक्षेहमिच्छति॥६०॥ तस्मान्नलाहि थिसरस्वत्याजगामह्॥ ७८॥ अमावास्यांमहातेजास्त्रत्रोत्मज्जनहाद्यतिः॥ लोकात्रभासयामासशीतांशुत्वमवाप्च॥ ७९॥ शुक्येविशेचन॥५७॥अनादत्यत्तद्दाक्यंद्सस्यभगवान्शशी॥शेहिण्यासार्थमवसत्तत्साःकृपिताःपुनः॥५८॥ गत्वाचपितरंप्राद्वःप्रणन्यशिरसातदा॥ ति॥ तच्छत्वाभगवान्कुद्धोयक्ष्माणंष्रथिषीपते॥ ६१ ॥ ससजंरोषात्सोमायसचोडुपतिमाविशत्॥ सयक्ष्मणाभिभूतात्मासीयता हितवांतिके॥ सोमोवसतिनास्मासुनाकरोह्रचनंतव॥ ५६॥ तासांतहचनंश्रुत्वाद्सःसोममथाश्रवीत्॥ समंवर्तस्वभायोसुमात्वाँ यकरोद्रॉजन्मोस्पार्थतस्ययस्मणः॥ इस्बेधिभिमहाराजविविधाभिर्मिशाकरः ॥ ६२॥ नचामुच्यतशापाद्वेसयंचैवाभ्यगच्छत॥ . बातुबचनेत्वताबिधास्याम वाद्समथाबुवन्॥६९॥ प्र स्ववियथानःसोमआविशे सीयमाणततःसोमेआषध्य तवशुश्रूषणेयुक्तावल्यामो सोमोबसतिनास्मासुतस्मा हरहःश्रीशी॥६२॥यतंचाप नेत्यशः॥ ७४॥ सरस्रत्या स्टाट्डिसत्यमेतद्वोमम सतोदेवात्प्राह्वाक्यंप्रजाप **मुवाः**त्मीयमाणेनिशाकरे